Красилниковъ! Ирина, представи си:
до него дойде мечката тъй близо,
тъй близо — както ти сега, ~~болярино~~ владико,
стоиш до мене; той ей тъй пристъпи,
на копието си изви, заби го
въ корема й веднага! Мечката —
по него все — и все реве: уу!
Протъта лапи ей така, ~~болярине~~ владико,
нападнко да го сграбчи, докато
най-сетне отмалъ и падна възнакъ!

Годуновъ

Царю, ти искаше да известиш
на тия хора, че се помирихме.

Федоръ — на Красилниковъ

Нали се брайо ~~тия~~ бях
~~Нали ти имаше братъ~~, който въ боя
надви юначно князя Шаховской?

Красилниковъ

Мой братовчедъ е той; Микита Голубъ
го викатъ, господарю.

/Обръща се къмъ другитъ./

Чуй, Микита!
Излъзъ предъ царя!

/Голубъ излиза напредъ и
се покланя./

Федоръ

Живо-здраво, Голубъ!
Какво си, що си? Що за сила? Не е
тя гълъбова, най? — Не отговаря
на името?

Голубъ

Да се оплакваме
е грѣшно, господарю мой! Не сме
наказани отъ Бога ний, доволни сме